

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

23 אוקטובר 2025

תתע"א 6037-06-24 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני כבוד השופט שי שלהבת

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

ע"י בא כוחה עו"ד בללו

נגד

שי מזרחי

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד סויסה

גזר דין

רקע וטיעוני הצדדים

הנאשם הורשע על פי הודאתו בנהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

זאת על שביום 11.6.24, בשעה 05.15, נהג ברחוב הקוממיות בבת ים על אף שרישיונו נפסל ביום 6.5.24, לתקופה של 60 יום על ידי קצין משטרה והודע לו על הפסילה.

במסגרת הטיעונים לעונש, הציגה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו התעבורתי של הנאשם המחזיק ברישיון נהיגה משנת 2022 ולחובתו 3 הרשעות תעבורתיות קודמות. לגישתה, יש להעדיף את האינטרס הציבורי בדמות מניעת גישתו של הנאשם לרכב על פני האינטרס הפרטי הנעוץ בנסיבות חיו. כן הפנתה לעובדה שנפסל מנהלית לשישים יום כנהג צעיר אגב תיק הפקרה, עשה דין לעצמו והפר את הפסילה האמורה כחודש לאחר שניתנה. תוך הפניה לפסיקה מרובה הרלוונטית לגישתה, עתרה ב"כ המאשימה להטלת עונש מאסר של חמישה חודשים (ולו לריצוי על דרך של עבודות שירות), פסילה שלא תפחת מ - 15 חודשים, פסילה מותנית של 12 חודשים לשלוש שנים וקנס הולם.

ב"כ הנאשם קבלה כנגד העלאת של עתירת המאשימה למאסר בפועל במסגרת הטיעונים לעונש, טענה שהמחלוקת בין ב"כ הצדדים התמקדה באורך הפסילה שתוטל על הנאשם, סברה שעתירת המאשימה אינה תואמת את הוראות סעיף 15א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-

1982 לפיה במקרה שהתביעה סבורה שקיימת אפשרות להטלת עונש מאסר בפועל, עליה להודיע על כך במועד הגשת כתב האישום או במועד אחר לפני תחילת המשפט וכן שאף חריג לאמור בסעיף 15א האמור לא התקיים שכן לא נתגלו כל נסיבות חדשות. כן הפנתה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם הודה במיוחס לו מבלי שהועלתה לפני כן עתירה להטלת עונש מאסר. ב"כ המאשימה הפנתה ללשון סעיף 67 לפקודת התעבורה המתירה הטלת מאסר בפועל של שלוש שנים כמו גם לעובדה שהנאשם מיוצג ועל הדברים היה להיות מוצגים בפניו באופן רחב.

ב"כ הנאשם הסכימה לקבלת התייחסות בית המשפט לקבילתה במסגרת גזר הדין והפנתה לכך שמדובר בכשל ראשון מסוגו כשהנאשם טוען שעד למועד השימוע שנערך לו לא ידע על אירוע התאונה שכלל לא היה מעורב בו. כן פירטה כי לדברי הנאשם כחודש לאחר הטלת הפסילה המנהלית יצר עמו קשר גורם במשטרה שהבהיר לו כי לאחר בדיקה יסודית בוטלו החשדות שעלו נגדו באירוע התאונה. הנאשם שגה וסבר שמשמעות השיחה הנה שהפסילה המנהלית שהוטלה עליו אינה תקפה וזאת מבלי לחכות או לדרוש אסמכתא רשמית. לאור זאת, הרי שלגישת ההגנה נובעת התנהלותו של הנאשם משגגה בהבנת המצב המשפטי ולא מאי כיבוד החלטות גורמי האכיפה. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודגש כי מדובר בחייל בשירות קרבי אינטנסיבי שבשל העדר עורף כלכלי נאלץ לעבוד כשליח במהלך חופשותיו, כך ששליטת הרישיון עלולה לפגוע קשות במצבו הכלכלי והאישי. תוך הפניה לפסיקה רלוונטית לטעמה, עתרה ב"כ הנאשם לפסילת רישיון נהיגתו לתקופה מינימאלית תוך הטלת רכיבי ענישה מרתיעים צופי פני עתיד.

לשאלות בית המשפט, מסרה ב"כ הנאשם שאין בידה בעת הדיון מסמכים באשר למצבו הכלכלי וכן שאין בידה אסמכתא לקיומה של שיחת הטלפון המתוארת ע"י הנאשם. ב"כ המאשימה מסרה שאין בידה התייחסות לשיחת הטלפון ולו הייתה נערכת, הייתה חייבת להיות מתועדת.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם כי בהתאם לבדיקות שנערכו על ידי גורמי התביעה, נמצא עניין התאונה נשוא הפסילה המנהלית בטיפול של התביעה המשטרתית (תחת הפרקליטות) דבר המלמד על היעדר חשד להפקרה וכן שלו היה בסיס לחשדות כנגד הנאשם, היה מוגש כנגדו כתב אישום במסגרת תקופה של מעל שנה שחלפה מהתאונה. כן הפנתה לכך שלא הוגשה בקשה להארכת פסילתו המנהלית של הנאשם. לגישת ב"כ המאשימה, כל עוד לא התקבל בידי הנאשם עדכון על סגירת התיק כנגדו, החקירה בעניינו עדיין פתוחה.

הישיבה שנועדה להקראת גז"ד נדחתה מספר פעמים לנוכח היותו של הנאשם חייל בשירות סדיר המשרת בחזית הלחימה.

עיון בטופס שימוע החלטת הפסילה המנהלית שהוטלה על הנאשם, מלמד כי נערך ביום 6.5.24, בשעה 13.00, כשהעבירות בגינן סבר קצין המשטרה שקיים יסוד סביר להגשת כתב אישום כנגד הנאשם, נוגעות להפקרה אחרי פגיעה תוך חבלה חמורה או הריגת אדם, ללא עצירה או הזעקת עזרה; מהירות בלתי סבירה ונהיגה בקלות ראש. בטופס השימוע נרשמו טענות הנהג, נימוקי קצין המשטרה לפסילת רישיון נהיגתו של הנאשם לתקופה של 60 יום, סומנה משבצת לפיה לא נמסר

רישיון הנהיגה במועד השימוע, פורטו דרכי מסירת הרישיון ונכתב כי אף אם לא נמסר רישיון הנהיגה תחול הפסילה ממועד ההחלטה להטלתה. בנוסף צוין בטופס השימוע כי הצו נמסר לנאשם.

עיון בעברו התעבורתי של הנאשם, מעלה כי הוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2022 ולחובתו שלוש הרשעות הקשורות לרכיבה על אופניים (בשני מקרים חשמליים).

ניתוח ומסקנות

כידוע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הובנה שיקול הדעת השיפוטי בכל הקשור לענישה.

בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין נקבע כי:

40ג. (א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט.

(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40ה.

במסגרת סעיף 40 ט לחוק העונשין נקבעו נסיבות ביצוע העבירה בהן יתחשב בית המשפט לצורך קביעת מתחם הענישה בגין העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(1) התכנון שקדם לביצוע העבירה;

(2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה;

(3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;

(4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה;

(5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;

(6) יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו;

(7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה;

(8) מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי נפגע העבירה;

(9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1 ;
(10) האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו ;
(11) הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע העבירה.

(ב) לעניין נסיבות כאמור בסעיף קטן (א)(6) עד (9), בית המשפט יתחשב בהן ככל שסבר שהן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, ולעניין נסיבות כאמור בסעיף קטן (א)(10) ו-(11) - ככל שסבר שהן מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם.

בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין נקבע שבגזירת העונש בתוך מתחם הענישה שנקבע, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות הבאות שאינן קשורות לנסיבות ביצוע העבירה :

- (1) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו ;
- (2) הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם ;
- (3) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו ;
- (4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב ;
- (5) מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה ;
- (6) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק ; ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו ;
- (7) התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה ;
- (8) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה ;
- (9) התנהגות רשויות אכיפת החוק ;
- (10) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ;
- (11) עברו הפלילי של הנאשם או העדרו .

סעיף 40 לחוק העונשין מתיר לבית המשפט לחרוג לקולא ממתחם הענישה שנקבע וזאת משיקולים הקשורים לשיקומו של הנאשם.

סעיף 40 לחוק העונשין מתיר לבית המשפט לחרוג לחומרא ממתחם הענישה שנקבע וזאת משיקולים הכרוכים בביטחון הציבור.

סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עוסק האופן קביעת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומורה :

(א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -

(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;

(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ג) בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה מעבר לספק סביר; בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מקילה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי.

סעיף 40יב לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לשקול נסיבות נוספות בעת גזירת העונש

"אין בהוראות סעיפים 40טו ו-40יא כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם, וכן נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש המתאים לנאשם."

סעיף 40יג לחוק העונשין, מתייחס למקרה של הרשאת נאשם במספר עבירות ו/או במספר אירועים ומורה:

(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור

(ג) עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

סי"ח תשע"ב מס' 2330ה"ח 241

הנה כי כן וכמוסבר גם במסגרת עפ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (* 5.8.2013) (להלן: "עניין סעד") לצורך גזירת העונש, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה וזאת

בהתחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש יתחשב בית המשפט בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. חריגה מהמתחם תיערך במקרים חריגים.

לפני כל אלה וכשלב מקדמי, על בית המשפט לבחון "האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע) סעיף 40(ג) לחוק העונשין. (לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאירועים כולם"

בחינת עובדות ההליך שבפני כי הנאשם הורשע בעבירה אחרת במסגרת אירוע אחד.

מתחם הענישה

באשר לעבירת הנהיגה בפסילה הרי שהערכים שנפגעו הם ביטחונם של עוברי הדרך ושמירת הסדר הציבורי. לאור ביצוע העבירה תוך הפרת החלטת קצין משטרה בקשר לאירוע תאונתי, הרי שדומה כי גבוהה מידת הפגיעה.

באשר לפסיקה המתייחסת למדיניות הענישה בעבירה של נהיגה בפסילה, ניתן לפנות לדברי בית המשפט המחוזי בחיפה במסגרת עפת (חי') 23-08-61668 מדינת ישראל נ' עמאר עיסא (*), 29.1.24 (להלן: "עניין עיסא"):

"עיון בפסיקה מלמד כי מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה נע בין מאסר מותנה הכולל פסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת עד 24 חודשי מאסר בפועל וכי תקופת המאסר בפועל תקבע בהתאם לנסיבות והעבר התעבורתי - ראו לעניין זה והשוו: רע"פ 7982/13 עדיאל שגן נגד מדינת ישראל [6.1.14]; רע"פ 8013/13 מסעוד נגד מדינת ישראל [*] (13.12.13); רע"פ 1211/12 אברהם נגד מדינת ישראל [*] (15.2.12); רע"פ 8253/10 שלמה גיא נגד מדינת ישראל [*] (9.1.11); רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל [*] (26.5.05)."

עיון במקרים בהם נדונה הרשעה בפסילה בפעם הראשונה מלמד על יישומו של מתחם הענישה שצויין בעניין עיסא כדלקמן:

במסגרת רעפ 889/14 עקיבא פישר נ' מדינת ישראל (*), 5.2.2014 (להלן: "עניין פישר") נקבע:

"יוער כי אין להקל ראש בעבירה נהיגה בזמן פסילה, גם אם מדובר בפסילה מנהלית ולא על פי צו שיפוטי (ראו גם: רע"פ 898/13 וייס נ' מדינת ישראל, פסקה (10.2.2013))."

באשר לעונש שנגזר על הנאשם, קבע בית המשפט לתעבורה ש"למבקש עבר תעבורתי בעבירות שונות, אך הדגיש שזו הפעם הראשונה שהמבקש עבר עבירת נהיגה בזמן פסילה הראשונה של המבקש"

על הנאשם הוטלה ענישה של "קנס בסך 4,000 ש"ח, פסילת רישיון לתקופה של 16 חודשים בפועל ופסילה ומאסר על תנאי."

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור בקובעו שהעונש שנגזר "אינו מן החמורים והוא ראוי בנסיבות המקרה."

בעפת (חי') 3557-08-21 מוחמד קדח נ' מדינת ישראל (*), (16.3.22) (להלן: "עניין קדח") שיצא תחת ידיו של בית המשפט המחוזי בחיפה, נדון ענינו של נאשם שהורשע בנהיגה בזמן פסילה מנהלית שהוטלה ע"י קצין משטרה. בית משפט קמא קבע "כי מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר מותנה, בנסיבות מקלות שכוללות נהיגה בפסילה בפעם הראשונה ועבר תעבורתי שאינו מכביד, ועד שנת מאסר, כשמדובר בעבירה חוזרת ונשנית או עבר תעבורתי מכביד, וכי רכיב הפסילה בפועל נע בין 6 חודשים ועד 5 שנים, לצד רכיבי ענישה נוספים."

בית המשפט לתעבורה גזר את העונשים הבאים: "חודשיים מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או של נהיגה בזמן פסילה; 24 חודשי פסילה בפועל במצטבר לכל פסילה אחרת; 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים; קנס בסך 1,500 ₪; וכן חתימה על התחייבות כספית על סך 2,500 ₪ לבל יעבור עבירה בה הורשע."

במקרה זה דובר בנאשם בעל עבר פלילי שבאמתחתו 14 הרשעות תעבורתיות כבדות.

בית המשפט המחוזי קבע: "כי מתחם הענישה שנקבע ע"י בית המשפט לתעבורה הינו סביר והולם בנסיבות העניין". לנוכח נסיבותיו של הנאשם הומר עונש המאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לעונש בן 4 חודשים שירוצה על דרך של עבודות שירות. רכיב הפסילה שהוטל על ידי בית משפט קמא, נותר על כנו.

במסגרת **עפת (נצ') 51817-04-19 מדינת ישראל נ' יועד זכריה** (*), (22.7.19) (להלן: "עניין זכריה"), דן בית המשפט המחוזי בנצרת במקרהו של נאשם שהורשע לראשונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה כשלחובתו 12 הרשעות תעבורתיות במהלך 7 שנות אחיזתו ברישיון נהיגה, ביניהן נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וגרימת תאונת דרכים. בשל שיקולי שיקום הקל בית משפט קמא בעניינו והעמידו תחת צו מבחן למשך חצי שנה. בית המשפט המחוזי לא התערב ברכיב זה, אך החמיר את רכיב הפסילה בפועל והעמידו על 8 חודשים בתוספת קנס בסך 1,000 ₪. בנוסף לכך הוטלו בבית משפט קמא רכיבים בהם לא התערב בית המשפט המחוזי בדמות פסילה מותנית ומאסר מותנה בן 4 חודשים למשך שנתיים.

בכל הנוגע לנסיבות הקשורות **בביצוע העבירה**, הרי שכאמור בסעיף 40 לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה. לעניין זה דומני שלחובת הנאשם עומדת העובדה שנהג חודש ושישה ימים לאחר ההחלטה בדבר פסילתו, תוך שהוא מפר את ההחלטה האמורה. יש בפרק זמן זה, בכדי להצביע על חוסר כבוד מספק להחלטת קצין המשטרה כרשות מנהלית. לצורך כך ניתן לפנות לאמור בעניין פישר (תוך הפניה לפסיקה קודמת) בכדי להסיק

שיש להתייחס להפרת פסילה שהוטלה ע"י רשות מנהלית בדרגת חומרה דומה לזו של הפרת פסילה שהוטלה על ידי ערכאה שיפוטית.

עוד עומד לחובתו של הנאשם הנזק הפוטנציאלי כתוצאה מהפרת החלטה בדבר פסילה מנהלית. נזק זה נובע מרציונל הפסילה כפי שתואר בפסיקת בתי המשפט להרחקתו של אדם שהיה מעורב בתאונת דרכים בכדי לאפשר לו לשוב ולנהוג באופן רגוע יחסית והצורך בשמירה על ביטחון הציבור⁴ לא נעלמה מעיני הטענה בדבר היעדרם של הליכים משפטיים בגין האירוע נשוא הפסילה המנהלית, אך לצד זאת אף לא ניתן להתעלם מכך שלא הוגשה בקשה לביטולה.

בבחינת הסיבות הביאו את הנאשם לביצוע העבירה, הרי שכאמור בסיכומי ההגנה, לטענת הנאשם, טעה לחשוב שפסילתו המנהלית אינה תקפה עוד לאור שיחה שקיבל מאת גורם במשטרה שהבהיר לו כי לאחר בדיקה יסודית בוטלו החשדות שעלו נגדו באירוע נשוא הפסילה.

על בחינת טענת הנאשם להיערך להבנתו בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, כראיה (טענה) אשר אינה שוללת את הודאתו של הנאשם בביצוע העבירה שיוחסה לו, אלא מסבירה את הסיבה שבבסיסה. כאמור מעלה, הנאשם לא הציג כל אסמכתא לשיחה ואף ב"כ המאשימה ציינה שבחומר שבידה לא קיים אזכור לשיחה כאמור, אשר לגישתה עריכתה הייתה אמורה להיות מתועדת. לאור זאת, הרי שלהבנתו לא ניתן לטעון כי הוכחה נסיבה מקילה באשר לביצוע העבירה, אף לא ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט האזרחי. דומה כי העובדה שטרם הוגש כתב אישום כנגד הנאשם ואף לא הוגשה בקשה להמשך פסילתו עד תום ההליכים, מלמדת על אינדיקציה אפשרית באשר לגורל האירוע נשוא הפסילה המנהלית, אך אין בכך ללמד על שיחה שקיבל הנאשם או להוות גורם שיש בו להקל על נהיגתו בפסילה המנהלית. עם זאת וכשיקול העומד לטובת הנאשם, אפשר שניתן לסבור שבשל אופי שירותו הצבאי של הנאשם, נוצר קושי בתקשורת שבין הנאשם לב"כ, דבר אשר פגע ביכולת הצגת אינדיקציה לקיום השיחה הנטענת.

הנה כי כן בהתבסס על הערכים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, הפסיקה שהזכרה ונסיבות העניין, דומה כי מתחם הענישה המקובל עומד בגין העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, נע לעניין המאסר, בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל לתקופה של שנה ולעניין הפסילה בפועל על מנעד שבין 6 חודשים לשלוש שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה

בבחינת השיקולים המפורטים בסעיף 40 לפקודת התעבורה, הרי שלזכותו של הנאשם עומדת הפגיעה הצפויה לו כתוצאה מענישתו בכלל זה מפסילת רישיון נהיגתו. כאמור פורט בטיעוני ההגנה, כי הנאשם הנו חייל בשירות קרבי אינטנסיבי שבשל העדר עורף כלכלי נאלץ לעבוד כשליח במהלך חופשותיו. אסמכתאות לאמור לא הוצגו. עם זאת ובהתחשב בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין, הרי שבדיון הראשון שנערך בהליך התייצב הנאשם בלוויית חבר והותיר רושם בלתי אמצעי של מי שהפרוטה אינה מצויה בכיסו (אפשר שבשגגה שיצאה תחת ידי, לא נרשמו הנסיבות האישיות שפירט בפרוטוקול הדיון האמור). אינדיקציה נוספת למצבו של הנאשם יש בדבריו במסגרת השימוע

עובר לפסילה המנהלית במסגרתו מסר: "אני מפרנס את עצמי וגר כרגע עם אמא ואנחנו לא ביחסים טובים, אני דואג לי לאוכל, לבגדים אני ורק אני... אני עובד בתור שליח, אני עובד כמעט 12 שעות ביום, בשביל המותרות שלי, לקנות בגדים... אם תיקח לי את הרישיון אין לי אוכל ובגדים, בשביל המותרות של עצמי". לדברים אלו, שנאמרו על ידי הנאשם לאחר שהוסברה לו האפשרות לשלילת רישיון נהיגתו, יש לייחס להבנתי משקל של ממש. נכון הדבר שהנאשם השתמש מספר פעמים בביטוי "מותרות", אך דומה כי לאור יתר דבריו וביניהם שהוא עובד שעות רבות, בין השאר בכדי לקנות מזון, אין להתייחס אליהם לביטוי האמור בהכרח במובנו המילולי.

עוד עומדת לזכותו של הנאשם נטילת האחריות על ביצוע העבירה, כשהדחיות בטרם הודאתו התבקשו בשל שירותו הצבאי. לעניין זה, אין בהסבר שנתן הנאשם לביצוע העבירה, בכדי להפחית מעצם ההודאה בה.

בבחינת תרומתו של הנאשם לחברה, יש ליתן משקל רב לעובדה שהוא משרת כחייל קרבי בתקופת הזמן הנוכחית. אומנם לא הוצגה לכך אסמכתא, אך חזקה על ב"כ הנאשם שדייקה בדבריה כשמסרה עובדה זו ובמסגרת ההליך ביקשה כאמור מספר דחיות למתן גז"ד בשל שירותו הצבאי האינטנסיבי של הנאשם. יתרה מכך, הנאשם הנו כבן 19, כך ששורת ההיגיון נותנת כי הנו במסגרת שירות צבאי וכשיתייצב באולם בית המשפט, לאחר השינוי שחל במצב הלוחמה, יוכל להציג אסמכתא מתאימה. דומני כי בעת הזו, אמורה תרומתו של הנאשם לביטחון המדינה, תוך סיכון עצמי אפשרי, להוות נסיבה משמעותית ביותר לטובתו. זאת בייחוד על רקע מצבו הכלכלי והעובדה שחרף מצב זה, בחר לשרת את המדינה באופן האמור.

בבחינת עברו של הנאשם, הרי שכאמור מעלה, מחזיק הוא ברישיון נהיגה משנת 2022 ולחובתו שלוש הרשעות הקשורות לרכיבה על אופניים (שתיים מהן חשמליים). אין בעברו של הנאשם הרשעות בגין נהיגה בפסילה. עבר זה ובעיקר העובדה שמדובר בכשל ראשון בו כשל בנהיגה בפסילה, מהווה להבנתי שיקול העומד לזכותו של הנאשם (בעיקר לעניין רכיב המאסר), כאמור בעניין קדח. לאור כל האמור לעיל דומני שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם בכל הנוגע לעונש המאסר בפועל ובשליש התחתון של המתחם בכל הקשור לעונש הפסילה בפועל. בכל הנוגע לרכיב הקנס תינתן התחשבות יתרה בנסיבותיו האישיות.

מאחר שמשמעות קביעתי הנה שעל הנאשם לא יוטל מאסר בפועל (אלא מאסר מותנה בלבד), הרי שדי להבנתי בהתייחסות בקצירת האומר לקבילתה של ב"כ הנאשמת בדבר עיתוי ואופן העלאת עתירת המאשימה למאסר כאמור.

הקבילה האמורה מתבססת על לשון סעיף 15א לחסד"פ הקובע:

15א. (א) (1) סבר תובע כי קיימת אפשרות שיבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע, יודיע על כך התובע לבית המשפט במועד הגשת כתב האישום או במועד אחר לפני תחילת המשפט.

(2) מסר התובע לבית משפט הודעה כאמור בפסקה (1), יודיע על כך בית המשפט לנאשם ולסניגוריה הציבורית.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א)(1), לא מסר התובע הודעה כאמור באותו סעיף קטן לפני תחילת המשפט, וסבר התובע, לאחר תחילת המשפט, כי נתגלו נסיבות חדשות או נמצאו טעמים אחרים המצדיקים, לדעתו, לבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל, יודיע על כך התובע לבית המשפט ולנאשם בהזדמנות הראשונה.

(ג) מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג, סניגור....

על פי פסיקת בית המשפט העליון במסגרת רעפ 8058/12 חוסין אבו לבן נ' מדינת ישראל (*), 12.11.12 (להלן: "עניין אבו לבן"), תכליתה של ההוראה האמורה בסעיף 15א לחסד"פ הנה בראש ובראשונה להבטיח את ייצוגו של הנאשם העומד בפני עתירה למאסרו בפועל כשהמחוקק חשש מפני מצב של העדר ייצוג. במקרה שבפני יוצג הנאשם כדבעי ולכן על פניו לא התממש החשש לפיו לא יהא מיוצג באופן שיאפשר לו לעמוד על זכויותיו.

בעניין אבו לבן האמור הוסף כי הודעה מאוחרת מצד המאשימה עלולה לפגוע בזכותו של הנאשם להליך הוגן. בעניינו, על אף שניתן לצפות מנציגי המאשימה כגוף מקצועי האמון על הענישה בענייני תעבורה, לכלול עתירה למאסר בשלב מוקדם משלב הטיועונים לעונש, הרי מסופקני אם נפגעה זכותו של הנאשם להליך הוגן במקרה זה, שבו טענו הצדדים באופן פתוח וההגנה פירטה את כל הטעמים הנצרכים לצורכי הגנתו כאמור.

לאור כל האמור לעיל באשר לעניתו של הנאשם, יוטלו עליו העונשים הבאים.

· פסילת רשיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים בפועל.

(מוסבר כי יש לבצע הליך של הפקדת רשיון נהיגה במזכירות בית המשפט בהתאם להנחיות המזכירות וכי באם הדבר לא ייעשה אזי תקופת הפסילה לא תימנה).

· מאסר על תנאי בן שלושה חודשים לשלוש שנים והתנאי שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

· פסילת רשיון נהיגה לתקופה של - 8 חודשים וזאת על תנאי למשך - 3 שנים.

(מוסבר כי על פי הדין מי שנפסל על תנאי ייפסל בפועל אם תוך התקופה שנקבעה בגזר הדין יעבור אותה עבירה עליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה).

· קנס בסך - 630 ₪ או - 6 ימי מאסר בתמורה.

הקנס ישולם בתשלום אחד עד לא יאוחר מיום - 23.1.26.

כן מוסבר כי אי תשלום במועד יביא עפ"י דין להתווספות תוספות פיגורים.

ניתן לשלם חוב מסוג קנס/ פיצוי/ הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה: www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לידיעתך: החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט. לידיעתך: בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב. למידע נוסף ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר *35592 או בטל' מספר 073-2055000.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"ו, 23 אוקטובר 2025, במעמד הנוכחים.